Dosarul nr. 5r-6919/2025
4-25160090-12-5r-14112025

HOTĂRÎRE
în numele Legii

27 mai 2026 mun.Chişinău

Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței,
judecătorul, Ion Dadu
Grefier, Alexandra Darii
cu participarea:
agentului constatator din cadrul Preturii sectorului Buiucani, Manea Corina
și agentul constatator ÎMGFL 13, Veronica Remeneț;
în lipsa:
contestatarului Guțu Veaceslav;
avocatului Leșan Nicolae

Examinând, în ședință publică, contestația declarată de către avocatul Leșan Nicolae în interesele petentului Guțu Veaceslav, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.32/25 din ***** întocmit de către agentul constatator, Chironeț Petru și a hotărârii Comisiei administrative de pe lângă Pretura sectorului Buiucani nr. *****din ***** prin care Guțu Vladislav, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 180 alin.(11) Cod contravențional și sancționat cu amendă în mărime de 40 unități convenționale ce constituie 2000 lei, instanța de judecată,

C O N S T A T Ă :

La data *****, agentul constatator ÎMGFL-13, Chironeț Petru, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenţie nr.32/25, prin care Guțu Vladislav, a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 180 alin.(11) Cod contravențional.

Potrivit hotărârii Comisiei administrative de pe lângă Pretura sectorului Buiucani nr. *****din ***** emise de Președintele Comisiei Administrative, Guțu Vladislav, a fost sancționat cu amendă în mărime de 40 unități convenționale, ceea ce constituie 2000 lei.

Procesul-verbal a fost remis pentru examinare, conform competenței, în temeiul art. 417 alin.(3) Cod contravențional către Comisia administrativă de pe lângă Pretura sectorului Buiucani pentru stabilirea sancțiunii cet. Guțu Vladislav, care la ***** prin hotărârea nr.*****a dispus sancționarea cu amendă în mărime de 40 u.c. ceea ce constituie 2000 lei, pentru faptul că, în calitate de proprietar a încăperii nelocative nr. cadastral *****, suprafaţa 47,8 m.p. amplasat în blocul locativ din strada *****, *****, refuză încheierea contractului de deservire a blocului locativ menţionat, fapt prin care

încalcă prevederile art. 48 alin. (5), 50 alin. (6) al Legii cu privire la locuinţe nr. 75 din 30.04.2015, pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condiţiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19.02.2001, pct. 1 din Dispozişia Primăriei ***** nr. 53-d din 20.01.2006, dispoziţiei Primarului General al ***** nr. ***** din 02.05.2013 „Cu privire la contractarea serviciilor comunale şi necomunale de către proprietarii şi chiriaşii spaţiilor nelocative din interiorul blocurilor locative.

Acţiunile contestatarului Guțu Vladislav, fiind calificate conform art. 180 alin. 11) din Codul Contravenţional.

La rândul său, Guțu Vladislav la 30.10.2025 a înaintat o contestație privind dezacordul cu legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție și a decizie de sancționare.

Contestatarul Guțu Vladislav și avocatul acestuia Nicolae Leșan, fiind în prezența citării legale, cunoscând despre locul, data și ora ședinței, nu au informat instanța despre motivele neprezentării sale, nu au solicitat amânarea ședinței și nu au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor, motiv din care instanța în baza art.455 alin. (3) din Codul contravențional a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.

Astfel, în partea ce ține de citarea participanților, instanța reține că în acest sens, au fost întreprinse toate acțiunile necesare, fiind, pertinentă practica CtEDO care în cauza Ponomariov vs. Ucraina a evidenţiat că ţine de obligaţia părţilor de a se interesa, la intervale rezonabile, de stadiul procesului de care ele au cunoştinţă. În plus, CtEDO reaminteşte că un stat nu poate fi considerat răspunzător atunci când o parte, citată legal şi informată despre obiectul cauzei, renunţă, în mod expres, la dreptul de a se prezenta în instanţă şi de a se apăra (Cauza Poitrimol împotriva Franţei, Hotărârea din 23 noiembrie 1993, seria A nr. 211-K. p. 13, § 31). Atitudinea reclamanților ar echivala cu o renunțare la dreptul de a apărea în instanţă, sau acordul de examinare a cauzei în baza materialului existent.

Prin urmare, instanța în temeiul art. 455 alin. (3) din Codul contravențional, a apreciat posibilă examinarea cauzei, în absența contestatarului și a avocatului acestuia care au fost citați legal, cu expediarea ulterioară a copiei hotărîrii.

Agentul constatator din cadrul Preturii sectorului Buiucani în persoana Corinei Manea, fiind prezentă în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației ca fiind na integral neîntemeiată, cu menținerea procesului verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

Agentul constatator, Veronica Remeneț, a susținut procesul-verbal întocmit, solicitînd respingerea contestației motivând că nu este deacord cu cele invocate în aceasta.

Audiind poziţia participanţilor la proces, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanţa de judecată consideră necesar de a admite contestația reieşind din următoarele considerente.

Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la şedința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447/1 alin. (8) Cod contravnțional.

Procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare au fost emise în lipsa contestatarei Guțu Inna fapt confirmat prin semnătura martorului, iar potrivit scrisorii expediate pentru aducerea la cunoștință a deciziei emise în privința sa, se atestă că aceasta nu a fost recepționată, astfel instanța va aprecia contestația ca depusă legal în termenul de contestare.

Totodată verificând legaliatea procesului-verbal cu privire la contravenție contestat în raport cu aspectele formale, instanța constată că acesta a fost întocmit cu repsectarea prevederilor art. 443 Cod contravențional, iar careva încălcări privind declararea nulității a acestuia nu au fost depistate.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod contravenţional, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârşirea unei contravenţii, nici supus sancţiunii contravenţionale decît în conformitate cu legea contravenţională.

Art.7 din Codul contravenţional prevede că, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea nomelor prezentului cod.

Art.8 din Codul contravenţional prevede că, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvîrşite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvîrşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

În conformitate cu art.375 alin.(1) Cod contravenţional, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Conform art.381 Cod contravenţional, (1) Orice persoană are dreptul la satisfacţia efectivă din partea instanţei de judecată competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. (2) Orice persoană are dreptul la examinarea şi la soluţionarea cauzei sale în mod echitabil, în termen rezonabil, de către o instanţă independentă, imparţială, legal constituită, care să acţioneze în conformitate cu prezentul cod. (3) Reprezentantul autorităţii competentă să soluţioneze cauza contravenţională nu poate participa la examinarea cauzei dacă are, direct sau indirect, un interes care i-ar putea afecta imparţialitatea. (4) Autoritatea competentă să soluţioneze cauza contravenţională are obligaţia de a lua toate măsurile prevăzute de lege pentru cercetarea sub toate aspectele, completă şi obiectivă, a circumstanţelor cauzei, de a

evidenţia atât circumstanţele care dovedesc vinovăţia persoanei, cât şi cele care dezvinovăţesc persoana în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, precum şi circumstanţele atenuante sau agravante.

Potrivit art.440 alin.(1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu art.442 alin.(1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Potrivit art.417 alin.(1) Cod contravențional, contravenţiile prevăzute la art.170-175, 180 se constată de serviciile publice de gospodărie comunală. Iar alin.(2) ale aceluiaș articol prevede că, sînt în drept să constate contravenţii şi să încheie procese-verbale şefii direcţiilor serviciilor publice de gospodărie comunală şi adjuncţii lor, specialiştii principali şi coordonatori ai gospodăriei comunale şi gospodăriei de exploatare a fondului de locuinţe.

În ședința de judecată s-a constat că, potrivit procesului verbal cu privire la contravenție, încheiat de agentul constatator ÎMGFP nr. 13 Chioneț Petru, Guțu Inna la ***** prin hotărârea nr.*****a fost sancționat cu amendă în mărime de 40 unități convenționale ceea ce constituie 2000 lei, pentru faptul că, în calitate de proprietar a încăperii nelocative nr. cadastral *****, suprafaţa 47,8 m.p. amplasat în blocul locative din strada bl. *****, *****, refuză încheierea contractului de deservire a blocului locativ menţionat, fapt prin care încalcă prevederile art. 48 alin. (5). 50 alin. (6) al Legii cu privire la locuinţe nr. 75 din 30.04.2015, pct. 8 din Regulamentul cu privire la modul de prestare şi achitare a serviciilor locative, comunale şi necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor şi condiţiile deconectării acestora de la/ reconectării la sistemele de încălzire şi alimentare cu apă. aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 191 din 19.02.2001, pct. 1 din Dispozişia Primăriei ***** nr. 53-d din 20.01.2006. dispoziţiei Primarului general al ***** nr. ***** din 02.05.2013 ..Cu privire la contractarea serviciilor comunale şi necomunale de către proprietarii şi chiriaşii spaţiilor nelocative din interiorul blocurilor locative.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesulverbal de percheziţie, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnicoştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză.

Reține instanța că conform prevederilor art. 442 alin. (1) Cod contravențional Procesulverbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Probatoriul pe care își fortifică pretențiile agentul constatator, este constituit doar din procesul-verbal cu privire la contravenție, fără a fi prezentate alte probe pertinente speței.

La caz, instanța reține că, potrivit art. 180 alin. (11) Cod contravențional, constituie contravenție eschivarea părților de la încheierea contractelor de prestare a serviciilor de gospodărie comunală și necomunală în fondul locativ, în termenele și în condițiile stabilite de legislație.

Pentru întrunirea elementelor constitutive ale acestei contravenții este necesară dovedirea cumulativă a existenței unei obligații legale clare de încheiere a contractului, a aducerii la cunoștința persoanei a acestei obligații, precum și a refuzului sau evitării intenționate a încheierii contractului cu pricina.

Conform art. 375 alin. (3) Cod contravențional, Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri iar toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Din materialele cauzei rezultă că agentul constatator a anexat la dosar copia unei înștiințări expediate contestatarului, prin care acesta era invitat să se prezinte pentru încheierea contractului. Totodată, din actele anexate rezultă că trimiterea poștală a fost restituită expeditorului cu mențiunea „nereclamat”.

Instanța reține că, mențiunea „nereclamat” nu constituie dovada certă a recepționării comunicării și nici a luării la cunoștință efective de către destinatar a conținutului acesteia.

În lipsa confirmării de primire sau a altor probe din care să rezulte că persoana a cunoscut despre solicitarea de încheiere a contractului, nu se poate reține existența unui refuz conștient sau a unei eschivări intenționate.

Or, eschivarea presupune un comportament activ sau pasiv, dar conștient și imputabil, manifestat prin refuz explicit sau prin evitare deliberată a îndeplinirii unei obligații cunoscute.

În speță, agentul constatator nu a prezentat probe din care să rezulte că notificarea a fost adusă efectiv la cunoștința contestatarului, că acestuia i-a fost remis un proiect concret de contract și că ar fi existat un refuz expres sau un comportament vădit de evitare a fi semnat.

În aceste condiții, instanța constată că materialul probator este insuficient pentru a demonstra, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența elementului material și subiectiv al contravenției imputate.

Potrivit art. 8 Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. În lipsa dovedirii vinovăției, aplicarea sancțiunii contravenționale este inadmisibilă.

De asemenea, în conformitate cu art. 6 §1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și jurisprudența Curții Europene (cauza Anghel c. României), procedura contravențională are caracter represiv, fiind aplicabile garanțiile procesului echitabil și prezumția de nevinovăție.

Având în vedere cele expuse, instanța concluzionează că fapta imputată nu a fost dovedită în modul prevăzut de lege, iar procesul-verbal și hotărârea Comisiei Administrative sunt neîntemeiate. Chiar și contestatarul, în conținutul contestației sale stipulează că, agentul constatator nu a prezentat nici o probă care să confirme pretinsul refuz de semnare a contractului și nici nu a indicat în ce anume s-a manifestat acest refuz.

Drept urmare, instanța de judecată reține că, agentul constatator nu a întreprins careva măsurile necesare pentru a acumula, în mod legal, și a prezenta probe, întru elucidarea circumstanțelor cazului și în susținerea învinuirii aduse.

Astfel în măsura în care procesul verbal de constatare a contravenției nu este susținut de dovezi care corespund prevederilor legale procesuale în baza cărora s-a întocmit precum și din cauza că în cadrul acumulării probelor nu și-au găsit confirmare afirmațiile agentului constatator, iar petiționarul respinge învinuirile aduse nu se mai poate susține temeinicia procesului verbal fără a indica prezumția de nevinovăție instituită de art.6 a Convenției.

Or, potrivit practicii CEDO în cauzele referitoare contravenții sunt aplicate prevederile art.6 din CEDO cu toate garanțiile conferite de acesta contravenientul beneficiind de prezumția de nevinovăției (cauza Anghel vs României) sarcina probei revenind agentului constatator cu respectarea în acest mod a principiului egalității armelor.

Cu respectarea principiului prezumției nevinovăției și a egalității armelor impuse de exigențele art.6 din CEDO precum și a principiului contradictorialității și al dreptului la apărare s-a dat posibilitatea ambelor părți de a propune probe instanței.

Studiind substratul probatoriu prezentat de către agentul constatator se constată dubii rezonabile cu privire la temeinicia învinuirii aduse. Ori conform prevederilor art. 375 Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată, atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul

cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.

Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, prin urmare la cazul dedus judecății prin neprezența agentului constatator în ședință de judecată instanța nu poate reține probele ce nu au fost examinate în cadrul ședinței de judecată.

În prezenta cauza, instanța reține că, nu poate opera prezumția de temeinicie a procesului- verbal de contravenție și în lipsa a unor altor mijloace de proba cercetate în cadrul ședinței de judecată, care să confirme situația de fapt reținută prin procesul - verbal de contravenție, aplicarea prezumției de temeinicei a procesului-verbal de contravenție în prezenta cauza ar fi contrar garanțiilor prevăzute de art. 6 CEDO.

Astfel, instanța de judecată reține având în vedere principiul legalității, care este de rang constituțional, și exprimă obligativitatea respectării legilor și a calității acestora, precum și asigurarea respectării ordinii de drept, se reține că aceste condiții au fost neconsiderate la data întocmirii actului. Or, legalitatea este de esența cerințelor statului de drept, a preeminenței legii în reglementarea relațiilor sociale.

Instanța de judecată notează, că, răspunderii contravenționale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea contravenției prevăzute de legea contravențională, în context temeiul real al răspunderii contravenționale îl reprezintă fapta prejudiciabilă, iar componența de contravenție reprezintă stipulată în legea contravențională, reprezintă temeiul juridic al răspunderii contravenționale.

Drept urmare, instanța de judecată reține că, agentul constatator nu a întreprins măsurile necesare pentru a acumula, în mod legal, și a prezenta probe, întru elucidarea circumstanțelor cazului și în susținerea învinuirii aduse.

Luând în consideraţie cele menţionate mai sus, instanţa de judecată consideră că, agentul constatator, nu a cercetat sub toate aspectele circumstanțele cauzei și nu a indentificat existența de careva acțiuni pasibile de a fi sancționate.

La materialele cauzei, nu au fost adminstrate probe utile cazului, ce demonstrează existența faptului contravenției și a vinovăției contravenientului, cel puțin o explicație a petentului pe cazul dat, ect.

Sub acest aspect, constatarea contravenției imputate cet. Guțu Vladislav nu este probată, prin probe certe.

Raportând în acest sens la, art. 425 Cod contravențional, instanța consideră, ignorate prevederile art. 426 alin. (1) și (4) Cod contravențional În scopul descoperirii urmelor contravenţiei, corpurilor delicte şi pentru a stabili circumstanţele contravenţiei ori alte circumstanţe care au importanţă pentru justa soluţionare a cauzei, agentul constatator efectuează cercetarea la faţa locului (a terenului, încăperilor, obiectelor, documentelor, animalelor, cadavrelor umane sau de animale), alin. (4) Agentul constatator cercetează obiectele vizibile, permite, după caz, accesul la ele în măsura în

care nu se încalcă drepturile omului. Persoana care efectuează acţiunea procesuală face, după caz, măsurări, fotografieri, filmări, desene, schiţe, mulaje şi tipare de pe urme de sine stătător sau cu ajutorul specialistului în materie. Locul cercetării poate fi delimitat de angajaţii subdiviziunilor specializate de menţinere a ordinii şi securităţii publice din cadrul Inspectoratului General al Poliţiei.

La caz, probatoriu se rezumă la identificarea unei persoane, în lipsa unor confirmări a acțiunilor/inacțiunilor acesteia, fiind lipsă inclusiv de declarațiile făptuitorului, este imposibil de a menționa faptul că, cazul a fost examinat de agentul constatator corespunzător, și nu trezește dubii la capitolul de individualizare, fapt care vine în contradicție cu prezumția de nevinovăție, erorile admise urmând a fi tratate în folosul contravenientului, astfel, în detrimentul învinuirii aduse.

Instanța, remarcă că, în contextul specificului contravenției, agentul constatator era obligat de a cumula probatoriu corespunzător.

În contextul celor enunțate, urmează a evidenția hotărîrea din 11.10.2011 pe cauza Fomin c. Moldovei (no. 36755/06), Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat că, există încălcare a art. 6 § 1 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului în situaţia în care persoana a fost recunoscută vinovată în comiterea contravenţiei doar pe baza afirmaţiilor celeilalte părţi. Reiterînd, instanța de judecată reține că, la materialele cauzei lipsesc probe ce ar putea servi drept temei pentru constatarea unei eventuale contravenții, cît și necesitatea de sancționare în acest sens a persoanei Chitoroagă Oleg. Agentul constatator la etapa de cumulare a probelor nu a întreprins măsuri bine definite în vederea identificării persoanei/persoanelor responsabile cît și a acțiunilor acestora.

Instanța apreciază critic și nu poate reține existența unei constatări corespunzătoare a vinovăției contravenientului/contestatarului, reieșind din materialele prezentate de către agetul constatator, or, din conținutul acestora nu se adevereşte situaţia descrisă, iar, careva probe acumulate prin mijloace tehnice speciale de constatare nemijlocit de către agentul constatator nu au fost prezentate.

Este de evidenţiat că prin Hotărârea nr. 21 din 20 octombrie 2011 Curtea Constituţională a statuat cu titlu de principiu că: „27. [...] regula in dubio pro reo constituie un complement al prezumţiei nevinovăţiei, un principiu instituţional care reflectă modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăseşte în materia probaţiunii. Ea se explică prin aceea că, în măsura în care, în pofida dovezilor administrate pentru susţinerea vinovăţiei celui acuzat, îndoiala persistă în ce priveşte vinovăţia, atunci îndoiala este echivalentă cu o probă pozitivă de nevinovăţie. [...] 36. In acelaşi sens, Curtea reţine că, potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-şi dovedească nevinovăţia, sarcina probaţiunii revenind acuzării, iar situaţia de dubiu îi profit celui acuzat (in dubio pro reo). [...] 46.

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor şi obligaţiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzaţii penale.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68). Astfel, în lipsă de probe şi în mod voalat agentul constatator a emis o decizie invocând nişte concluzii lipsite de suport, neacumulându-se probe ce ar confirma vinovăţia contravenientului.

Demonstrarea vinovăţiei unei persoane urmează să fie asigurată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul verbal întocmit.

În acest sens, instanţa reaminteşte că unul din principiile fundamentale al procedurii contravenţionale constituie prezumţia nevinovăţiei, ceea ce determină că sarcina probei în astfel de procedură aparţine agentului constatator, care urmează să demonstreze vinovăţia contravenientului în faţa instanţei de judecată cu prezentarea probelor pertinente în raport cu procesul-verbal cu privire la contravenţie, ceea ce agentul constatator nu a întreprins în acest caz.

Remarcă faptul că, agentul constatator, careva probe suplimentare care ar fi demonstrate vinovăţia persoanei învinuite nu au fost prezentate, astfel, instanţa consideră că ultimul nu a dat dovadă de respectare a normei legale diriguitoare.

Conform art.458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravenţională, instanţa de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenţiei imputate; b) existenţa cauzelor care înlătură caracterul contravenţional al faptei; c) vinovăţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravenţional; d) existenţa circumstanţelor atenuante şi/sau agravante; e) necesitatea sancţionării şi, după caz, caracterul sancţiunii contravenţionale; f) alte aspecte importante pentru soluţionarea justă a cauzei.

Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional prevede că procesul contravenţional, nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care:

a) nu există faptul contravenţiei.

Conform art. 461 Cod contravențional, În cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 şi 445, instanţa încetează procesul contravenţional.

Astfel, luând în consideraţie cele enunţate mai sus şi faptul că agentul constatator nu a prezentat probe şi argumente în vederea fortificării învinuirii aduse contravenientului/contestatarului, instanţa de judecată, admite contestația depusă ca fiind întemeiată.

În baza celor expuse şi în conformitate cu art. art. 441 alin. (1) lit. a), 460-462 Cod contravențional, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația declarată de avocatul Leșan Nicolae în interesele petentului Guțu Vladislav, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție nr.32/25 din ***** întocmit de către agentul constatator Chironeț Petru și a hotărârii Comisiei administrative de pe lângă Pretura sectorului Buiucani nr. *****din ***** prin care Guțu Vladislav a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 180 alin.(11) Cod contravențional, ca fiind întemeiată.

Se încetează procesul contravenţional iniţiat în temeiul art. 180 alin. (11) Cod contravenţional în privinţa lui Vladislav Guțu, din motivul lipsei faptei contravenției.

Hotărârea poate fi contestată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
Judecătorul **Ion Dadu**